

۲۴۱۵۷۵۷

دلنامه ۹

(مزدِ شکرگزاری)

«گزیده ای از مضامین اخلاقی

بر پایه آیات قرآنی»

محمد حسن خدا پرست

انتشارات عصر کنکاش

تهران-۱۴۰۳

سرشناسه	: خدایپرست، محمدحسن، ۱۳۲۸-
عنوان و نام پندآور	: دلنامه: گزیده‌ای از مضامین اخلاق برپایه آیات قرآنی/ محمدحسن خدایپرست.
مشخصات نشر	: تهران: عصر کنکاش، ۱۴۰۰-
مشخصات ظاهری	: ج. مس. ۱۳/۵×۱۹/۵ : ۱۳
شابک	: دوره ۹۷۸-۶۲۲-۷۱۸-۶۰۰ : ج ۱ : ۹۷۸-۶۲۲-۷۱۸-۶۰۰ : ج ۲ : ۹۷۸-۶۲۲-۷۱۸-۶۰۰ : ج ۳ : ۹۷۸-۶۲۲-۷۱۸-۶۰۰ : ج ۴ : ۹۷۸-۶۲۲-۷۱۸-۶۰۰ : ج ۵ : ۹۷۸-۶۲۲-۷۱۸-۶۰۰ : ج ۶ : ۹۷۸-۶۲۲-۷۱۸-۶۰۰ : ج ۷ : ۹۷۸-۶۲۲-۷۱۸-۶۰۰ : ج ۸ : ۹۷۸-۶۲۲-۷۱۸-۶۰۰ : ج ۹ : ۹۷۸-۶۲۲-۷۱۸-۶۰۰
وضعیت فهرست نویسی	: فاها
پادداشت	: فارسی - عربی.
پادداشت	: ج. ۴ (چاپ اول: ۱۴۰۱) (فها).
پادداشت	: ج. ۳ (چاپ اول: ۱۴۰۲) (فها).
موضوع	: اخلاق اسلامی -- جنبه‌های قرآنی (Islamic ethics -- Qur'anic teaching) شعر فارسی -- مجموعه‌ها Persian poetry -- Collections
رده بندی کنگره	: ۱۰۳/۳BP
رده بندی دیوبی	: ۲۹۷/۱۵۹
شماره کتابشناسی ملی	: ۷۶۶۸۰۹۰
اطلاعات رگرود کتابشناسی	: فاها

انتشارات عصر کنکاش

عنوان کتاب:	دلنامه ۹ (مزد شکر گزاری)
مؤلف:	محمد حسن خدا پرست
صفحه آرا:	واحد تولید عصر کنکاش
طرح جلد:	آئینه عصر کنکاش
چاپخانه و صحافی:	اشراقی
نویت چاپ:	اول
شمارگان:	۵۰۰ نسخه
قیمت:	۹۵۰۰۰ تومان
نشانی:	تهران- میدان انقلاب- ابتدای کارگر شمالی- ابتدای خیابان فرصت شیرازی- پلاک ۱۹
آدرس الکترونیکی:	www.asrekankash.ir
پست الکترونیکی:	asrekankash@gmail.com
تلفن:	۶۶۵۶۸۳۵-۶۶۵۹۵۰۰۸-۲۲۹۰۱۰۵
سال چاپ	۱۴۰۳

کلیه حقوق این کتاب برای ناشر محفوظ است.

الهی! آ! "مُمت"

الهی؛ ای "مُمت"، مرا از آن جماعت مپسند که دعا و عبادتشان، جز برای رسیدن به سهم بیشتر، برخورداری فزونتر، لذتِ وافرترو داشتنِ زیادتر، نیست. بهشت اینان جهنم من است مرا از این آتش به دور دار.

الهی؛ ای "مُمت"، مرا از این عالم تاریکی به نیکی بمیران. از این ذهن ظلمانی برون آر و از بی توئی نجاتم بخش. الهی پیک مرگ را به زیبای راهی کن بگو چهارنعل بتازد، چه به یقین می‌دانم که تا "موت" نیاید "حیات طیبه" ای در کار نیست.

الهی؛ ای "مُمت"، تو می‌دانی که راز پُر مهرِ موت را برایشان در هر فرصتی و با هر حیلتی عیان کردم و روز و شب به "آن" دعوتشان کردم اما آنها خواهان ماندن اند!

از تاریکی سهم بیشتری می‌خواهند! آنها کار بی‌شمار دارند، گرفتارند! هنوز به آرزوهایشان نرسیده‌اند! آنها وقتی برای موت ندارند! مشغله‌شان زیاد است! و فرصتی برای حیات طیبه پیدا نمی‌کنند!... الهی؛ من مغلوب شده ام پس مرا با محرمان برگیر.

الهی؛ ای "مُْمیت"، دو کس در یک کالبد نگنجند. یکی ام گردان. که بهشت دریگانی است.

الهی؛ ای "مُْمیت" ای ذکر زیبای بی‌ممتا، گنج را در تو نهفته اند تا نامحرمان بترسند و سراغت نگیرند. تا خودخواهان از نامت بگریزند. ای که "مُحیی" از تو عزت گرفته است اکنون وقت آن است که گنج محرمان را واپس دهی.

الهی؛ ای "مُْمیت" ای دوست با وفای ازلی ام، هنوز اوصاف پلیدی در پیرامون است. قلع و قمع شان کن و یا

به حسنات تبدیل شان نما. ای استحالہ کننده بزرگ،
به نورمان بر.

الهی؛ ای "مُْمیت" ای پاک کننده، ای آماده کننده، ای
برنده، ای کارآمدترین ذکرروزگار، تو بزرگ نعمت
آسمانی، برکاتت را بر محرمان فرو ریز. خیرشان را از
شرشان خلاص کن.

الهی؛ ای "مُْمیت"، تو نزدیکترین راه به خانه ای. به واقع
جز توراهی نیست. راه، تویی از دل تو می گذرد. ای
همسفر مهربان، ما را به خانه امن الهی رهنمون باش.

الهی؛ ای "مُْمیت"، دوستت دارم، و نه فقط به زبان که
با تحویل جانم می ستایمت. جز تو کسی شایسته ستایش
نیست چه خدایی جز تو نیست "یُحیی و یُمیت و یُمیت و
یُحیی". تو با یُحیی، یگانه ای. همانی.